

Fővárosi Ítéltábla
20.Gf.40.431/2020/6-II.

A Fővárosi Ítéltábla az Olsavszky Ügyvédi Iroda (1033 Budapest, Bogdáni út 6/A. III. em. 4., ügyintéző: dr. Olsavszky Péter ügyvéd) által képviselt

I. rendű és II. rendű felpereseknek a I képviselt Sberbank Magyarország Zártkörűen Működő Részvénytársaság (1088 Budapest, Rákóczi út 1-3.) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2020. október 5. napján meghozott 12.G.40.273/2020/6. számú ítélete ellen az alperes 8. sorszámom benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 30.000 (harmincezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperesek keresetükben elsődlegesen a peres felek által megkötött kölcsönszerződés árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses rendelkezései (Általános rész 2.5. pont és Kockázatvállalási Üzletszabályzat 4.7. pont) tisztességtelenségének megállapítását kérték, másodsorban a szerződés semmisségének megállapítását a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: r.Hpt.) 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjába ütközés címén, harmadsorban pedig a szerződés 9.4. pontjába foglalt feltétel érvénytelenségének megállapítását.
- [2] Állították, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltételek nem felelnek meg az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) ítéleteiben és a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban kifejtett követelményeknek. A szerződés nem tartalmazza az árfolyamkockázat ismertetését, csupán kockázattelepítésről rendelkezik. Emellett szóban sem kaptak világos és érthető tájékoztatást arra nézve, hogy ténylegesen mit jelent az árfolyamkockázat.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperesek ismeretei meghaladták az átlagos fogyasztóét, mivel 2005-ben már kötöttek a bankkal egy deviza alapú kölcsönszerződést, így érzékelniük kellett, hogy a törlesztőrészleteik összege több mint 10%-kal megnövekedett. A kölcsönigénylő nyomtatványban kijelentették, hogy tájékoztatást kaptak az igényelt devizakölcsön árfolyamváltozásból eredő külön kockázatairól. Az alperes hivatkozott a szerződés Általános részének 2.5. és a Kockázatvállalási

Üzletszabályzat 4.7. pontjában foglaltakra, a Különös rész 4.4. pontjára, valamint a felperesek által aláírt ún. Konverziós nyilatkozatra.

- [4] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy a peres felek között 2007. november 9. napján /2007. számon létrejött kölcsönszerződés érvénytelen.
- [5] Tényként rögzítette, hogy a peres felek 2007. november 9-én '2007. számon teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt kölcsönszerződést kötöttek. A Különös rész 1.2. pontja szerint a bank 25.495 svájci frank összegű kölcsönkeretet tart az adósok rendelkezésére, melyből az adósok számára kölcsönt nyújt. A kölcsönkeret összege az adós kölcsönigénye alapján 1,1-es árfolyamkockázati szorzóval került megállapításra az esetleges kedvezőtlen árfolyamváltozásokra tekintettel. A szerződés 1.3. pontja szerint az adósok tudomásul vették, hogy a bank az 1.2. pont figyelembevételével legfeljebb 3.500.000 forintnak megfelelő összegű kölcsönt nyújt, ami a folyósítás napján a bank által jegyzett svájci frank devizavételi árfolyamon kerül meghatározásra.
- [6] A kölcsön kamatlába évi 6,53%, a teljes hiteldíjmutató 7,20%, amit forint fizetések alapján határozott meg a bank 2007. november 7-ei svájci frank eladási árfolyamon. A futamidő 240 hónap, a törlesztőrészletek összege 191 svájci frank. A szerződés 4.5. pontjában rögzítettek szerint a havi átutalás / befizetés forintban kifejezett összege az árfolyamkockázat figyelembevételével, tájékoztató jelleggel 33.000 forint.
- [7] Az Általános rész 2.5. pontja rögzítette, hogy a devizakölcsön forintban történő folyósításából és az árfolyamváltozásból eredő esetleges költséget, veszteséget az adós viseli. A szerződés részét képező Kockázatvállalási Üzletszabályzat 4.7. pontja szerint az ügyfél tudomásul veszi, hogy a kölcsön teljes összegének visszafizetéséig köteles viselni mindazon árfolyamveszteségeket, amelyek a forint, illetve az adott deviza leértékeléséből, vagy árfolyamváltozásából fakadnak.
- [8] A felek 2008. március 6-án a rendelkezésre tartási idő tekintetében módosították a szerződést, majd az alperes 3.500.000 forint kölcsönt folyósított. 2015. április 25-én megtörtént a törvényi elszámolás.
- [9] Ítéletének jogi indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szerződés nem ütközik az r.Hpt. felperesek által hivatkozott előírásaiba, és a 9.4. pont sem tisztességtelen. Az árfolyamkockázatot az adósokra terhelő feltételek tisztességtelensége kapcsán utalt a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk.) 209. §-ára, az r.Hpt. 206. § (6) és (7) bekezdésére, valamint a 2/2014. Polgári jogegységi határozatra. Kifejtette, hogy a jogalkotó többlet tájékoztatási kötelezettséget rótt a pénzügyi intézményekre annak érdekében, hogy a fogyasztók a szerződés megkötése előtt tudomást szerezzenek az árfolyamváltozás valós kockázatáról és arról, hogy ez milyen módon befolyásolhatja a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeiket. Ebből következően egy helyen összefoglalva, a fogyasztó számára világosan, érthetően és egyértelműen kell bemutatni az árfolyamkockázattal kapcsolatos legfontosabb információkat. Nem tekinthető világos, átlátható, érthető és egyértelmű tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat csak a szerződés különböző feltételeiből következtethető ki.
- [10] Az elsőfokú bíróság ezért azt vizsgálta, hogy az alperes által nyújtott tájékoztatásból egyértelműen kitűnik-e, hogy az árfolyamkockázat hatására a törlesztőrészlet összege korlátozás nélkül megemelkedhet, az árfolyamváltozás iránya és mértéke előre nem

állapítható meg, annak nincs felső határa, valamint, hogy a fenti árfolyamváltozás valós, vagyis a hitel futamideje alatt bekövetkezhet.

- [11] Megállapította, hogy külön íven szövegezett kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült, a szerződéskötés során a hitelező képviselőjében eljáró ügyintéző pedig nem emlékezett a konkrét esetre, így szóbeli tájékoztatást nem tudott bizonyítani. Erre figyelemmel a szerződés Általános és Különös részében, továbbá a Kockázatvállalási Üzletszabályzatban rögzített tájékoztatást kellett értékelni.
- [12] Az alperes által ebben a körben hivatkozott különböző szerződési feltételek csak kockázattelépítésnek tekinthetők és nem kockázatfeltárásnak. Nem hívják fel ugyanis a fogyasztó figyelmét arra, hogy az árfolyamkockázat hatására a törlesztőrészlet megemelkedhet, hogy ennek nincsen korlátja, és arra sem, hogy az árfolyamváltozás iránya és mértéke előre nem állapítható meg, az árfolyamváltozásnak nincs felső határa. Önmagában azzal, hogy több szerződéses rendelkezés alapos értelmezése és összevetése útján következtethető csak ki, hogy bizonyos mértékű árfolyamváltozás esetén milyen fizetési kötelezettsége keletkezik, még nem történik meg a fogyasztó fent kifejtetteknek megfelelő tájékoztatása.
- [13] Nem pótolja a tájékoztatást az sem, hogy a felperesek a perbeli szerződést megelőzően egy másik kölcsönügylet kapcsán tájékoztatást kaptak, hiszen a máshonnan történő esetleges információszerzés nem mentesíti a pénzintézetet a tájékoztatási kötelezettsége alól.
- [14] Ezért az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás nem volt világos és érthető, így az Általános rész 2.5. pontja és a Kockázatvállalási Üzletszabályzat 4.7. pontja semmis. Mivel ezek a főszolgáltatás körébe tartozó szerződési feltételek, érvénytelenségük az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi. Az elsőfokú bíróság ezt közbenső ítélettel állapította meg azzal, hogy a jogkövetkezmények levonásáról az r.Ptk. 237. § (2) bekezdése alapján a későbbiekben lefolytatandó bizonyítást követően fog határozni.
- [15] A közbenső ítélet ellen az alperes fellebbezett kérve annak megváltoztatását és a kereset elutasítását.
- [16] A Fővárosi Ítéltábla IH2018. 137 számon közzétett döntésére hivatkozott, amelynek értelmében nem felel meg a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének a deviza alapú kölcsönszerződés közös megegyezéssel való módosítását követően olyan kereset előterjesztése, melynek alapja, hogy a módosítás előtti, eredeti szerződés nem jött létre, illetve teljesen vagy részlegesen érvénytelen. A joggyakorlás meg nem engedett módja pedig szükségtelenné teszi az érvényesített jog, illetve igény érdemi vizsgálatát, mert csak a kereset elutasítására vezethet.
- [17] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság lényegében egyetlen formai szempontra szűkítette a tájékoztatás megfelelőségének a kérdéskörét, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a pénzügyi intézménynek egy helyen összefoglalva kell a teljes tájékoztatást megadnia. Semmilyen jogszabály nem írja ezt elő, az r.Hpt. 203. § (4) bekezdése alapján nem csak külön nyilatkozatban, hanem magában a szerződésben is szerepelhet a tájékoztatás.
- [18] Ettől függetlenül a felperesek pontosan tisztában voltak az árfolyamkockázattal, ami összefügg azzal is, hogy a perbeli kölcsönszerződést megelőzően már kötöttek svájci frank alapú kölcsönszerződést. Az árfolyamváltozást a felperesek a törlesztőrészleteik összegének

változásában tapasztalhatták. Saját perbeli nyilatkozatuk szerint is tudták, hogy az árfolyamváltozás kihat a törlesztőrészletek forint ellenértékére, pusztán arra nem számítottak, hogy az árfolyamváltozás ténylegesen jelentős mértékű lesz a futamidő alatt. A felperesek a kedvezőbb kamatmérték miatt választották ezt a konstrukciót, amelynek ugyanakkor a része volt az árfolyamkockázat is, amit kiegyenlített az alacsonyabb kamatban és törlesztőrészletben jelentkező előny.

- [19] A kölcsönigénylő II. b) pontjában azt is elismerték, hogy az igényelt devizakölcsön árfolyamváltozásból eredő kockázatairól tájékoztatást kaptak. Az Általános rész 2.5. pontja, valamint a Kockázatvállalási Üzletszabályzat 4.7. pontja alapján egyértelmű volt számukra, hogy az árfolyamkockázat az adókat korlátlanul terheli, annak nincs felső határa. A szerződés számos más pontja is utal az árfolyamkockázatra, így a Különös rész 1.2., 3.2. és 4.5., valamint az Általános rész 4.1., 4.4. és 4.7. pontjai. A kölcsönszerződésből kitűnik, hogy az árfolyamkockázat ténylegesen fennáll, azzal a futamidő alatt is számolni kell, az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére pedig nem kellett kiterjednie a tájékoztatásnak. A felperesek tehát megkapták a jogszabály által megkívánt tájékoztatást, így az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őket terhelő volta számukra világos és érthető volt, ezért az r.Ptk. 209. § (1) bekezdése és 209/A. § (2) bekezdése alapján a kölcsönszerződés érvénytelensége nem állapítható meg.
- [20] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú közbenső ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével hozta meg határozatát. Az alperes által hivatkozott korábbi szerződéseknek nincs köztük a jelenlegi perhez, a szerződésmódosítás pedig nem érintette a kölcsönszerződés lényeges tartalmi elemeit, így éppen az alperes részéről állapítható meg a rendeltetésellenes joggyakorlás.
- [21] Pusztán annak kimondása, hogy az árfolyamváltozásból eredő vagyoni teher az adósoké, csak kockázattelepítés és nem kockázatfeltárás. A Kúria Konzultációs testületének álláspontja szerint a felek közötti információs egyensúlyhiányra figyelemmel nem szabad túlságosan szigorú elvárhatósági mércét alkalmazni a fogyasztóval szemben. A szerződésből nem derül ki, hogy a fogyasztókra hátrányos árfolyamváltozásnak, valamint az ebből adódó többlett fizetési kötelezettségnek nincs felső határa, nem tűnik ki, hogy az árfolyamváltozásból eredően a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós. Nem derül ki a tájékoztatásból, hogy a kockázat nem elhanyagolható mértékű lehet, továbbá hogy a forint súlyos leértékelődése az adósok pénzügyi kötelezettségeire milyen hatással lehet.
- [22] Nem megfelelő a tájékoztatás, ha annak tartalma csak kikövetkeztethető a szerződés különböző rendelkezéseiből, így az alperes alaptalanul hivatkozik a szerződés különböző pontjaira. A perbeli tájékoztatás nem felel meg az EUB C-186/16. számú ítélete 45., 48. és 50. pontjaiban megfogalmazott követelményeknek. A C-449/13. számú ítélet értelmében a banki szabványnyilatkozat nem bizonyítja, hogy a bank eleget tett tájékoztatási kötelezettségének.
- [23] Az ítéletábra az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. A fellebbezés nem támadta az elsőfokú közbenső ítéletnek az r.Hpt. 213. §-ára alapított, valamint a szerződés 9.4. pontja érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelmek alaptalanságát kimondó részét, így azt a másodfokú felülbírálat sem érinti.

- [24] A fellebbezés alaptalan.
- [25] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta és a tényállást helyesen állapította meg. Helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes által nyújtott tájékoztatás nem felel meg a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban rögzített követelményeknek, az alperes nem adott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázat lehetséges következményeiről, így az erre vonatkozó szerződéses feltételek nem világosak és nem érthetőek, ezért az r.Ptk. 209. § (1), (2) és (4) bekezdései folytán tisztességtelenek és semmisek.
- [26] Az ítélet tábla nem osztja az alperes által hivatkozott IH2018. 137 számú eseti döntésben a rendeltetésellenes joggyakorlással kapcsolatban kifejtetteket. Jelen per tényállása el is tér a közzétett döntésétől annyiban, hogy a szerződés lényeges tartalmi elemeit, különösen az árfolyamkockázatot érintő módosítás, forintosítás nem történt, a szerződésmódosítás csak a türelmi idő tartamát érintette. Nem volt ezért akadálya annak, hogy a felperesek a szerződés érvénytelenségéből fakadó jogait érvényesítsék.
- [27] Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a kockázatfeltárás megfelelősége szempontjából nem annak van jelentősége, hogy egy helyen, külön dokumentumban került-e sor a tájékoztatásra, hanem annak, hogy az a szükséges tartalmi elemekkel és figyelemfelhívó jelleggel rendelkezik-e. Az ítélet tábla osztja a BDT2016. 3457 számú eseti döntésben kifejtetteket, amely szerint nem kifogásolható, ha a kockázat feltárására magában a szerződésben kerül sor.
- [28] A tájékoztatás tartalmi vizsgálata körében helyes következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, az EUB ítéleteiben megjelenő ítélkezési gyakorlatot azonban részletesen nem ismertette, így ezzel az ítélet tábla szükségesnek látja az indokolás kiegészítését.
- [29] A C-26/13., C-186/16. és C-51/17. számú ítéletek alapján a tájékoztatás akkor megfelelő, ha abból világosan kitűnik az árfolyamváltozás lehetősége, annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatása, azaz, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa és az árfolyamváltozás lehetősége valós. A tájékoztatásból nem csak annak kell egyértelműnek lennie, hogy az árfolyamváltozással számolni kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket.
- [30] Az EUB C-51/17. számú ítéletének 73. pontja értelmében az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, nem korlátozható azok kizárólag alaki és nyelvtani szempontból való érthetőségére. A világos és érthető megfogalmazás követelménye ezért arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. Ebből következik, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is.
- [31] A fent kifejtettek szerint nincs akadálya annak, hogy a tájékoztatást magában a kölcsönszerződésben rögzítsék, azonban a szerződés részévé váló ÁSZF-ben és egyéb

okiratokban való „elrejtése” nem felel meg az uniós jog előírásainak különösen, ha azt különböző fogalmak és képletek értelmezéséből kellene a fogyasztónak kikövetkeztetni.

- [32] A fellebbezési ellenkérelemben megjelölt C-449/13. számú EUB ítélet a 2008/48/EK irányelv értelmezése tárgyában született, ettől függetlenül helytállóan hivatkoztak a felperesek arra, hogy önmagában a kölcsönigénylő nyomtatványban szereplő szabványzáradék, amely szerint megkapták a tájékoztatást az árfolyamkockázatról, nem bizonyítja, hogy ténylegesen megfelelő tartalmú kockázatfeltárás történt. A bizonyítás ezért a 2/2014. Polgári jogegységi határozat értelmében az alperes terhére esett.
- [33] A perbeli szerződés, valamint a Kockázatvállalási Üzletszabályzat azonban az árfolyamkockázat mibenlétére, annak a fogyasztó fizetési kötelezettségére gyakorolt hatására vonatkozóan nem tartalmaz kifejezett magyarázatot, tájékoztatást. Osztja az ítéletábra a felperesek álláspontját, amely szerint az alperes által hivatkozott szerződési feltételek legfeljebb kockázattelepítésnek tekinthetők, de nem kockázatfeltárásnak. A Különös és az Általános rész, valamint a Kockázatvállalási Üzletszabályzat különböző helyeken elszórt, alperes által hivatkozott szövegrészei alapján a felperesek annyit vehettek számításba, hogy a kölcsönszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy ezt a felperesek perbeli nyilatkozatai is megerősítették, és az Általános rész 2.5. és a Kockázatvállalási Üzletszabályzat 4.7. pontjában az árfolyamkockázat viselését kifejezetten vállalták. Annak tartalmáról, lehetséges következményeiről, a fizetési kötelezettségükre gyakorolt hatásáról azonban nem kaptak tájékoztatást, ahogyan arról sem, hogy a kockázat viselésének nincs felső határa.
- [34] Az alperes által a fellebbezésben hivatkozott szerződési pontoknak nincs figyelemfelhívó jellege, a fogyasztó nem tudja értékelni az árfolyamváltozásnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetleges jelentős gazdasági következményeit.
- [35] Az ítéletábra utal a BH2020. 151 számú eseti döntésre, amelyben a Kúria kifejtette, hogy tisztességtelen az árfolyamkockázat adósra hátrítása, ha számára egyértelmű volt ugyan, hogy az árfolyam változásának hatásait ő viseli, azonban nem hívták fel a figyelmét az azzal járó kockázatokra, arra, hogy akár a forint jelentős árfolyamgyengülése is előfordulhat, ami a fogyasztó által fizetendő törlesztőrészeket jelentősen megemelheti, a fogyasztót gazdaságilag nehéz helyzetbe hozhatja. Ilyen tartalmú figyelemfelhívás a perbeli szerződés érintett rendelkezéseiből is hiányzik.
- [36] Ezzel összefüggésben utal az ítéletábra arra, hogy nem osztja a felperesek korábbi szerződésével és az abból fakadó ismereteikkel kapcsolatos alperesi érvelést. Az alperes e szerződéseknek annyiban tulajdonított jelentőséget az elsőfokú eljárásban is kifejtett védekezésében, hogy a törlesztés során a felpereseknek érzékelniük kellett az árfolyamváltozásokat és azok hatását a fizetési kötelezettségükre. Tévesen utal ezért az elsőfokú bíróság arra, hogy a korábbi ügylet kapcsán a felperesek tájékoztatást kaptak volna az árfolyamkockázatról, mivel ez a felperesek nyilatkozatából sem következtethető ki. Maga az árfolyam – és ebből fakadóan az adósok fizetési kötelezettsége – azonban az alperes saját előadása szerint is csupán 10%-ot meghaladó mértékben változott, ami nem tette nyilvánvalóvá az adósok számára, hogy akár jelentős mértékű tehernövekedésre is sor kerülhet, ami gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat. Az a tény, hogy több éves időszak alatt is csak viszonylag csekély mértékű változásra került sor, az adósokban – ellenkező tartalmú tájékoztatás hiányában – éppen azt a benyomást kelthette, hogy jelentős kockázattal nem kell számolniuk.

- [37] Az ítélet tábla utal még a BH 2020. 45 számú döntés III. pontjában írtakra, ahol arra mutatott rá a Kúria, hogy nem világos és nem érthető a fogyasztó fizetési kötelezettségét szabályozó szerződéses kikötés, ha az árfolyamkockázat viselése – az árfolyamkockázat mibenlétére, az adós fizetési kötelezettségeire gyakorolt hatására, kockázatviselése mértékére vonatkozó kifejezett tájékoztatás hiányában – csak kikövetkeztethető az általános szerződési feltételek több, különböző helyen, nem áttekinthető szerkezetben szereplő rendelkezéseinek egybevetése és együttes értelmezése alapján (2020. 45 III. pont).
- [38] Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan jutott arra következtetésre, hogy az árfolyamkockázat adósok által viselését előíró szerződési feltételek tisztességtelenek, ami az r.Ptk. 239. § (2) bekezdése alapján a szerződés teljes érvénytelenségét okozza.
- [39] A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A 4/2009. (XII. 14.) PK vélemény II.1. pontja alapján döntött a másodfokú perköltség viseléséről is. Az r.Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni a felperesek perköltségét, ami a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdése alapján – a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére figyelemmel megállapított – ügyvédi munkadíjból áll.

Budapest, 2021. február 24.

dr. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

dr. Csonka Balázs s.k.
előadó bíró

dr. Szunyogh Zsófia s.k.
bíró

